

Den kosmiske læreanstalt

Af Martinus

Livet er en enhed, kombineret af bevægelse og stilhed. Den mest gennemgribende faktor i jordmenneskenes daglige liv er deres arbejde eller beskæftigelse, hvorigennem de udfolder hovedparten af deres energi.

“Energiudfoldelse er det samme som “bevægelse” og udgør kontrasten til begrebet “stilhed”...”

Martinus

Energiudfoldelse er det samme som “bevægelse” og udgør kontrasten til begrebet “stilhed”. Disse to foreteelser, stilhed og bevægelse, udgør tilsammen den enhed, vi kalder livet eller den evige tilværelse. Nogle vil måske mene, at stilhed udelukker bevægelse, og at bevægelse gør det umuligt for stilheden at eksistere, men det er kun tilsyneladende. De kan kun opleves på grund af hinandens eksistens, og al livsoplevelse er dybest set oplevelse af grader af henholdsvis stilhed og bevægelse.

Stilheden eller bevægelsens kontrast er også energi

Kan energi og stilhed virkelig udgøre en enhed? Ja, når to kontraster gøres til en enhed, opstår der en foreteelse, der kan virke på sanserne som tilkendegivelse af eksistens, som manifestation eller åbenbaring. Manifestation eller åbenbaring er det samme som oplevelse af livet. Oplevelse af livet var komplet umulig, hvis ikke liv udgjorde en enhed kombineret af bevægelse og stilhed. Men hvordan kan bevægelse og stilhed kombineres til en enhed? Det kan de af den simple grund, at stilheden eller bevægelsens kontrast også er energi. Det er en modvægt eller et tryk, der kan sættes op imod bevægelsen. Det er dette modtryk mod bevægelsen, der bevirker, at denne fremtræder i grader af hastighed. En bevægelse kan jo være både langsom og hurtig, ja, den kan være så langsom, at vort sansesæt slet ikke opfatter den som bevægelse, men kalder den absolut stilhed. Den kan også være så hurtig, at vi ikke kan opfatte den med vore fysiske sanser, og da bliver den også til absolut stilhed for os. Den fysiske videnskab har dog i vor tid forlænget det jordiske menneskes perspektiv, idet den gør rede for bevægelser i atom systemer og mælkevejssystemer, som ikke kan opfattes direkte gennem fysisk sansning, men kun ved hjælp af den menneskelige tankes beregninger. Men uden for disse mikro- og makrokosmiske bevægelser eksisterer for det jordiske menneske en verden af stilhed. Denne stilhedens verden (som kun er stilhed for vort åndelige perspektiv) tror materialistisk indstillede mennesker er en intethed, men for åndsforskeren bli-

ver den den nødvendige kontrast til oplevelsen af alle mikro-, mellem- og makrokosmiske bevægelser.

Hele universet, alt hvad der kan sanses, er udfoldelse af energi, imod hvilken der forekommer modtryk

Jeg kan ikke her komme nærmere ind på energiudfoldelsens kosmiske analyse, den gør jeg rede for i mit hovedværk LIVETS BOG, men blot henvise til, at hele universet, alt hvad der kan sanses, er udfoldelse af energi, imod hvilken der forekommer modtryk. Dette modtryk sætter sit præg på bevægelsen og gør den hurtig eller langsom og skaber derved alt det, der inden for den fysiske videnskab udtrykkes som frekvenser og bølgelængder, der har forskellig virkning på de levende væseners sansesæt. Da dette modtryk er det samme som det levende væsens vilje, er alle former for bevægelse og energiudløsning og dermed alle former for manifestation eller skabelse noget, der udløses i et levende væsens bevidsthed. Universets utallige mælkevejssystemer med deres sole og kloder såvel som dets atom systemer med elektroner og protoner er bevægelser, der udløses og reguleres af viljeførende kræfters modtryk.

Det jordiske menneske kan ikke sanse eller opleve universet som levende

Al bevægelse i universet udløses og reguleres igennem levende væseners viljeføring. Men af denne viljeføring accepterer det uindviede jordiske menneske kun den, der udløses af de væsener, som det kan opfatte som levende væsener med sine fysiske sanser. Den kolossale energiudløsning, som forekommer uden at være manifesteret af væsener, der kan opfattes af jordmenneskets fysiske sanser, kalder man blot døde eller blinde naturkræfter. Det kan naturligvis ikke bebrejdes jordmennesket, at det ikke kan sanse eller opleve universet som levende i stedet for dødt. Men denne tilstand af uvidenhed om den kosmiske sammanhæng skal samme jordmenneske naturligvis ikke forblive i, det skal efterhånden lære det universelt-organiske at kende for at kunne blive medarbejder i en stor gud-►

dommelig verdensplan og derved blive et “menneske i Guds billede”, der som solene i verdensaltet stråler lys og varme ud over andre levende væsener.

Jordmenneskets mentale sfære udgør for tiden en universel “forsøgskælder” eller et “kosmisk-kemisk forsøgslaboratorium”

Så længe væsenet ikke forstår, at al energiudløsning i verdensaltet er udtryk for vilje eller bevidsthed, og at der bag denne udløsning eksisterer logisk tænkning, der manifesteres som en verdensplan, forstår det naturligvis langt mindre, hvad en sådan verdensplan går ud på, og er derfor uegnet til at være medarbejder ved planens udførelse. Sådanne uvidende væsener som jordmenneskene har Forsynet derfor anbragt i “bommesikre rum”, hvor der gives dem lejlighed til at eksperimentere på egen hånd uden at lave alt for store ulykker, der kunne blive virkelig farlige for den store plans udførelse, men hvor de tværtimod kan gøre visse erfaringer, ved hjælp af hvilke de efterhånden lærer den kosmiske kemis love at kende i en sådan grad, at de begynder at blive kvalificerede som medarbejdere ved planens videre realisation. Jordmenneskehedens mentale sfære udgør for tiden en sådan universel “forsøgskælder” eller et “kosmisk-kemisk forsøgslaboratorium”, hvor jordmennesker får lov at blande tanke stoffer på alle mulige måder og at se, hvad resultatet bliver. Foreløbig foregår forsøgene ret planløst i det jordmenneskelige laboratorium. Man blander sine tanke stoffer for at få profit og magt og berømmelse som resultat, men opnår i det store og hele blot en masse eksplosioner, som får “laboratoriet” til at ryste i sin grundvold og virker dræbende eller lemlæstende på mange af “laboratorieassistenterne”. Jordmenneskene tror, at de selv er den allerhøjeste form for levende væsener i universet, og at al den energiudfoldelse i form af de vældige stjernebilleder, der hver nat synligt sejler forbi deres egen verden ude i det store himmelrum, kun er et resultat af døde, tilfældige kræfter. Skønt disse millioner af vældige verdener viser sig som strålende og lysende stjerner, har det enkelte jordmenneske endnu ikke rigtigt fattet det symbolske udtryk for universets hensigt eller Guddommens vilje, der her fra selve himmelrummet sendes til ham gennem nattens mørke. Han fatter ikke, at når så umådelige kræfter eller

så overvældende stor en del af universets energi-udfoldelse udfolder sig som lys i mørket, kan det også være et fingerpeg for ham og for det, der er hensigten med hans egen tilværelse: at blive et lys i mørket til glæde og gavn for levende væsener. Uden at vide af det har han således Guddommens “arbejdstegning” foran sig, når stjernehimlen åbenbarer sit ocean af lysende sole og mælkeveje.

Solene er centrum for udfoldelse af energi, og det samme er hvert eneste jordisk menneske

Nu vil man måske indvende, at man da ikke kan sammenligne organiske væsener i kød og blod med sole og lysende stjernesystemer. Og det er netop en sådan indvending, der viser, at dens ophav befinder sig i “eksperimentkælder” og endnu ikke er moden til at deltage som medarbejder i udførelsen af den guddommelige verdensplan. Jordmennesket må lære at forstå, at der i princippet ikke er nogen forskel på solene og det jordiske menneske. Solene er centrum for udfoldelse af energi, og det samme er hvert eneste menneske, der lever på jorden. Viser solene ikke, at stærkt lysende og varmen energi virker længst ud i universet og skaber betingelser for liv på kloder, der ellers ville være golde og øde? Solene er livgivende og livsbefordrende, uden dem fandtes overhovedet ikke noget organisk liv i kød og blod og ingen jordklode med planter, dyr og mennesker. Vor føde er koncentreret solenergi, og jordens kul og olie, som vi bruger til opvarmning i vinterperioden, hvor solens stråler ikke direkte kan opvarme atmosfæren, er så at sige koncentreret solkraft, så det på denne måde alligevel er solen, der giver os varme også om vinteren. Vort kød og blod, hele vor fysiske krop, er altså i den grad i slægt med solen og dens energi, at vi på en måde er solens “børn”, og man forstår det naturlige i, at fortidens mennesker tilbad solen som en guddom.

De jordiske mennesker skal blive som solen: udstråle lys og varme til alt og alle

Men vort slægtskab med solen er ikke blot noget rent fysisk. Den er også et strålende symbol på, hvorledes mennesket ved at udstråle lys og varme, og det vil i denne forbindelse sige humanitet og næstekærlighed, ►

kan forvandle en kold, mørk og hård verden til en lysende fredens verden. Er det ikke almengældende at bruge udtryk som lysende og varmende om de tanker og følelser, der omsat i handling gavner og glæder andre levende væsener? Hvorfor gør man det? Man gør det ud fra en instinktiv fornemmelse af, at alle livsbefordrende kræfter er i slægt med hinanden, og det er de også. Foruden at vi gennem de kræfter, der kommer til os ude fra rummet, får opretholdt og fornyet vore fysiske organismer, får vi undervisning i den del af universets love, som vi i øjeblikket allermest har brug for. Fra deres "bombesikre eksperimentkælder", som de endnu er nødt til at være i, fordi de omgås de kosmisk-kemiske sprængstoffer så naivt og letsindigt, har de jordiske mennesker udsigt til den tegning, som de efterhånden skal lære at arbejde efter. **De skal lære ligesom solene at kunne funkke og stråle såvel over retfærdige som uretfærdige, over onde og gode.** "Mennesket i Guds billede" skal ikke være et væsen, der ikke kan lide den eller den. Det skal ikke ønske smerte, straf eller død over noget andet levende væsen. Så længe det endnu kan nære had, bitterhed eller skinsyge mod nogen eller fyldes af vrede, misundelse og irritation, hører det endnu hjemme i den eneste verden, hvor det kan lære, hvad der sker, når det blander den slags energier i sin bevidsthed, nemlig den fysiske verden, jeg kaldte forsøgs laboratoriet.

Mange mennesker er i dag lærlinge eller elever inden for den kosmiske læreanstalt, men de ny kundskaber må bruges i det praktiske liv for at have betydning

Denne fysiske verden er en af universets kosmisk-kemiske læreanstalter, hvor de jordiske mennesker må gennemgå mange klasser, dvs. gennem mange fysiske inkarnationer gøre nødvendige erfaringer gennem karma- eller skæbneloven. **De må høste som de har sået, ikke som straf, men som belæring.** Mange mennesker på denne klode er i dag nået så vidt, at de begynder at ane den store guddommelige plans tilstedeværelse og også, at de selv er en del af denne plan og skal blive en bevidst medarbejder ved dens udførelse. Hvordan kan man blive så udviklet, at man kan blive betroet at begynde at udføre et arbejde efter den guddommelige arbejdstegning? Ja, man må jo som i alt andet stå i lære og modtage en uddannelse. Der er mange mennesker, som nu er lærlinge eller elever inden for denne kosmiske uddannelse. Men de må ikke tro, at denne uddannelse blot består i at lære kosmiske analyser at kende og at interessere sig for dem. **Det at De studerer åndsvidenskab kan sammenlignes med, at lærlinge som et led i deres uddannelse går på teknisk skole, og der kan eleven eller lærlingen jo lære mange umådeligt nyttige ting. Men han lærer jo alt dette for at kunne bruge det i det praktiske liv, ellers har det ingen betydning.** Det samme

gælder for åndsvidenskabens vedkommende, den må bruges i det praktiske liv i hverdagen for at have betydning. Et væsentligt led i den kosmiske undervisning, alle disse lærlinge og elever nu kommer ud for, består i at prøve, om de kan bruge deres nye kundskaber i det praktiske liv. Derfor ser vi alle disse mennesker i højst forskellige situationer. Nogle er stærkt bundet af fattigdom, medens andre er bundet af rigdom. Nogle er udsat for mennesker, der gerne vil strides, nogle er bundet af svære sygdomme og legemlige lidelser, og umådeligt mange er bundet i et arbejde, der ikke har deres interesse. **Kan de komme igennem alt dette uden vrede, bitterhed eller irritation? Det er i alle tilfælde noget, vedkommende selv har sået i tidligere liv, de kommer ud for at høste. Kan de gøre det uden at give andre skylden?** Kan de løse alle disse bånd ved at løse noget i deres eget sind, eller søger de at flå og rive i båndene, fordi de tror, at det er "alle de andre", der binder dem? Sådanne prøver og mange andre af lignende art er eleverne udsat for, og består de prøverne, glider de frem mod den afsluttende eksamen, som består i, at de skal være med til at lave "forsøgslaboratoriet" om til et værksted, hvor der ikke mere foregår en kæde af eksplosioner af store og små krige, men hvor man arbejder efter den forømtalte "arbejdstegning" og med praktisk næstekærlighed og humanitet skaber en fredens verden på denne klode.

Vi skal alle lære at blive medarbejdere i den kosmiske læreanstalt

De overordnede og underordnede på de forskellige arbejdspladser er i lige høj grad lærlinge i livets skole. Nogle skal lære at kunne tjene og lyde, og nogle skal blive trætte af at byde og befale over andre; begge parter skal lære at blive medarbejdere. De skal lære, at den energiudfoldelse, som de kan præstere, er en del af verdensaltets energi, men netop den del, som de har ansvaret for. Det jordmenneske, som begynder at blive bevidst i at være medmenneske, vil med sin viljes modtryk kunne skabe den bevægelse i sin energiudfoldelse, som er på bølgelængde med universets grundtone, og det vil sige det samme som at stråle livgivende og kærlige tanker, følelser og handlinger ud mod sine omgivelser, enten man synes de er retfærdige eller uretfærdige. **Det menneske, som kan gøre sin daglige tilværelse til et lysende og varmende solskin for andre, er kommet ind i den klasse i den kosmiske læreanstalt, hvor man forberedes til den store eksamen, som er den kosmiske indvielse eller den store fødsel.** ■

